

רעפ 45775-08-24 - רון זקרי נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ברע"פ 45775-08-24

לפני: כבוד השופט יצחק עמית

המבקש: רון זקרי
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בבאר שבע בתיק עמ"ת 15325-08-24
מיום 8.8.2024 שניתנה על ידי כב' השופט יעקב
דנינו

בשם המבקש:

החלטה

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט י' דנינו) בעמ"ת 15325-08-24 מיום 8.8.2024, בגדרה נדחה עררו של המבקש על החלטת בית משפט השלום באילת (כב' השופט נ' שנידרמן) במ"ת 32046-05-24 מיום 16.7.2024, בה הורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו ובתוך כך דחה בקשתו לשלבו בקהילה טיפולית לגמילה מסמים במהלך שלב המעצר.

1. נגד המבקש, צעיר בן 23, ושלושה נוספים הוגש כתב אישום מתוקן ביום 13.5.2024, בגין ביצוע שורה של עבירות סמים מסוכנים. על פי המתואר בכתב האישום, בימים 4.7.2024 ו-30.8.2024, בתום ניהול משא ומתן, מכר המבקש לסוכן שהופעל על ידי המשטרה כחמישה גרם נטו מסוג קוקאין (חמישה בכל אחד מהימים), וביום 24.4.2024 החזיק המבקש ברכבו בצוותא עם אחרים סם מסוכן מסוג קטמין במשקל של כאחד עשר גרם נטו מחולק לאריזות מספר. במועד האחרון עבר המבקש עבירות נוספות, ובניהן, החזקת אגרופן או סכין שלא כדין. בגין מעשים אלו יוחסו למבקש שני אישומים

עמוד 1

בעבירה של סחר בסם מסוכן (בצוותא עם אחרים) לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה), ואישום שלישי בעבירות של החזקה ושימוש בסם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודה בצירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לצד עבירות נוספות.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה מטעם המשיבה להורות על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

3. בתמצית, וכעולה מהבקשה, ביום 19.5.2024 התקיים דיון בהליך המעצר אשר במסגרתו הסכים בא כוח המבקש לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר, ואשר לאחריו, חרף התנגדות המשיבה, הפנה בית משפט השלום את המבקש לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן, תוך שציין כי ספק אם קיימת חלופת מעצר שבכוחה לאיין את מסוכנותו של המבקש.

בדיון נוסף שהתקיים ביום 19.6.2024, לאחר קבלת עמדת שירות המבחן ולבקשתו של המבקש, הורה בית משפט השלום על קבלת תסקיר משלים. כמו כן, בית המשפט הורה לשב"ס לאפשר למבקש לערוך בדיקות רפואיות כחלק מתהליך בחינת התאמתו לקהילה טיפולית סגורה, וכן לאפשר לו לקיים ראיון עם גורמי הקהילה. בהמשך לכך, ביום 2.7.2024 הוגש התסקיר המשלים, אשר המליץ על שילוב המבקש במסגרת קהילת "הרטוב-בית אור אביבה" בתנאי פנימייה. ביום 16.7.2024, החליט בית משפט השלום על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. זאת, על רקע עברו הפלילי של המבקש, שהורשע בעבר מספר פעמים בעבירות סם. כמו כן, החלטת בית משפט השלום התקבלה לאחר ששמע את הצדדים ולא השתכנע כי המבקש עומד בחריגים שנקבעו בפסיקה לבחינת המקרים בהם ראוי לאפשר לנאשם להשתלב במסגרת טיפולית לגמילה חלף מעצר עד תום ההליכים (בש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סויסה, פ"ד סד(3) 101 (2011) (להלן: עניין סוויסה)).

על החלטה זו ערר המבקש לבית המשפט המחוזי, אשר דחה עררו לאחר שעמד על חומרת העבירות וקבע כי עניינו של המבקש אינו נופל בגדר המקרים החריגים בהם יתאפשר שילוב הנאשם במסגרת קהילה טיפולית לגמילה מסמים בטרם שלב גזר הדין. בית המשפט המחוזי שב ובחן את החריגים המנויים בהלכת סויסה והגיע אף הוא, כמו בית משפט השלום, לכלל מסקנה כי המבקש אינו נכנס בגדר אף לא אחד מהתנאים - המבקש לא התחיל בהליך טיפולי עובר למעצרו; המבקש לא צלח תהליכי שיקום קודמים ובאמתחתו שנים רבות של שימוש בסמים; והקהילה הטיפולית איננה חלופה הרמטית ואין בה כדי לאיין את מסוכנותו.

מכאן הבקשה שלפניי.

4. המבקש טוען, במכלול דבריו, כי עניינו מצדיק מתן רשות לערור בשל הפגיעה הקשה שנגרמה לאינטרס הציפייה שלו בכל הנוגע לאפשרות להשתלב בהליך טיפולי בשלב המעצר. זאת מקום שבו משפט השלום הפנה אותו לתסקיר מעצר, לתסקיר משלים שהמליץ לשלבו בקהילה טיפולית סגורה, לבדיקות רפואיות, ולראיון התאמה בקהילה - לאחריהם קבע לבסוף כי אין לשלבו בקהילה טיפולית והורה על מעצרו עד לתום ההליכים. בהקשר זה המבקש מטעים כי הסטייה מהמלצת שירות המבחן, ללא כל שינוי נסיבות או נימוק, מהווה פגיעה חריגה בזכויותיו; עוד גורס המבקש, כי שגו בתי המשפט באופן בו פירשו ויישמו את שנקבע בעניין סויסה, ואילו לטענת המבקש עניינו עומד בתנאים שהתוו בפסיקה, ובפרט בחריגים השני והשלישי; לבסוף טוען, כי המקרה מעלה שאלה עקרונית ביחס לדינם של נאשמים בעלי עבר פלילי בבחינת האפשרות להשתלב בקהילה טיפולית לגמילה חלף מעצר עד תום ההליכים.

5. דין הבקשה להידחות, באשר איננה מעלה טעם החורג מעניינו הפרטני של המבקש או שאלה עקרונית הדרושה הכרעה, ואף לא מגלה נסיבות חריגות אחרות. משכך, הבקשה אינה באה בגדר המקרים שיצדיקו מתן רשות ערר ב"גלגול שלישי" (ראו מני רבים, בש"פ 4627/18 שהאב נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (14.6.2018)). לעניין זה יובהר כי, בניגוד לנטען, ההחלטה בעניינו של המבקש נטועה בנסיבותיו הפרטניות ואין היא משליכה על כלל הנאשמים בעבירות סמים שבאמתחתם עבר פלילי.

6. כמו כן, כפי שקבע בית משפט זה לא פעם, עצם השליחה לתסקיר מעצר, איננה מהווה הבטחה לנאשם כי לא ישלח למעצר או שבית המשפט יאמץ בהכרח את ההמלצה בתסקיר (בש"פ 522/12 משעני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (1.2.2012); בש"פ 5309/05 צמח נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (לא פורסם, 29.6.2005)) ומשכך, אין לקבל את טענת המבקש בדבר הפגיעה בציפיותיו. לא אכחד, כי אכן יכול שהיה ראוי לנהל אחרת את ההליך, או למצער לחדד למבקש את נפקותו (ראו לעניין זה דברים שכתבתי בבש"פ 4512/18 חי "יהודה" מלכב נ' פרקליטות המדינה, פסקה 8 (15.6.2018)), אך אין באמור לשנות מהתוצאה במקרה זה או להצדיק מתן רשות ערעור בגלגול שלישי. לכך יש להוסיף, כי כפי שעולה מהחלטת בית משפט השלום מיום 19.5.2024, הובהר למבקש כי הגם שהופנה לקבלת תסקיר ישנו ספק ממשי בשאלה אם חלופת מעצר תאיין את מסוכנותו.

7. סוף דבר שהבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, י"ד אלול תשפ"ד (17 ספטמבר 2024).

יצחק עמית
שופט